

Bicyklets

Oktober 2018

Jaargang 19, nummer 3

Clubblad van MTC Bicyclette

Van Essen Eerbeek B.V.

Banden- + accuservice

Groot aanbod motorbanden

Groot aanbod motoraccu's

Scherpste prijzen

Nieuw: Quickservice

Vervanging o.a. kettingen, tandwielen en remblokken

Haal- en brengservice

Bij inlevering van deze advertentie (of kopie)

€ 10,- korting

Kollergang 12, 6961 LZ Eerbeek
(0313) 65 69 09, eerbeek@van-essen.nl
www.van-essen.nl

Motorrijden begint bij Mamola!

MAMOLA MOTOREN

DE ALLROUND MOTORZAAK WAAR SERVICE CENTRAAL STAAT

IN- EN VERKOOP VAN MOTOREN

ONDERHOUD EN REPARATIE

KLEDING, HELMEN EN ACCESSOIRES

WWW.MAMOLA.NL

MOLENVELD 2 ■ 7245 CA LAREN (GLD) ■ 0573-402022 ■ INFO@MAMOLA.NL

43 JAAR

AANKOOP | REPARATIE | ACCESSOIRES SHOP

BETROUWBARE MOTORPARTNER

WELKOM!

ERVARING

PASSIE

KENNIS VAN ZAKEN

TEVREDEN KLANTEN

ROADRUNNER
MOTOREN

LANDELIJKE LAN 45 | 080 07 VESP | 005 - 06 11 25 | INFO@ROADRUNNERMOTOREN.NL

WWW.ROADRUNNERMOTOREN.NL

PRINTCOPYSERVICE
doen het goed op het vlak van papier

VOOR AL UW PRINT EN KOPIEERWERK

inbinden
klein formaat
groot formaat
plastificeren/lamineren
full colour
zwart/wit
vouwen, hechten en trimmen
scannen
plakken op foam/pvc

cursusmappen vullen
printen & kopiëren
snijden
boren/rillen
bouwtekeningen
folders/flyers
visitekaartjes
posters

GRATIS HAAL EN BRENG SERVICE

BREIENWEG 37 ■ 7438 EJ DEVENTER | 0670 606354 | INFO@PCSD.NL | WWW.PCSO.NL

GELDERHORST 10 | 7207 BH ZUTPHEN | 0675 570790 | ZUTPHEN@PCSD.NL | WWW.PCSO.NL

Leuk! Een nieuwe motorkledingzaak in Zutphen...

Het zal weinig mensen ontgaan zijn dat motorkledingcenter deze zomer een nieuwe vestiging heeft geopend bij ons in Zutphen. Op WhatsApp zag ik genoeg berichten voorbij komen van mensen die op de 'free-kandellen' afkwamen tijdens het openingsweekend.

Zelf was ik dat weekend op vakantie, dus mijn eerste bezoekje volgde een paar weken later. Ik kende deze winkel al wel van de motorbeurs. En ook hun vestiging in Hazerswoude had ik al eens bezocht. Maar je loopt nu wel erg gemakkelijk even naar binnen. Een bezoekje aan de bouwmarkt duurt ineens veel langer dan voorheen. En thuis weten ze dan al gelijk dat ik niet alleen bij de bouwmarkt ben geweest.

Tot nu toe heb ik me redelijk ingehouden met de aanschaf van een paar nieuwe handschoenen. Oké, ook een nieuwe helm, maar die heb ik stiekem weer ergens anders gekocht, dus dat telt niet :-)

Ik ben benieuwd met hoeveel spontane aankopen ik de komende tijd thuis ga komen, als ik eigenlijk alleen even wat hout en schroeven zou gaan halen.

De tijd zal het leren, maar misschien moet ik de titel van dit stuk alvast aanvullen met '...., maar niet zo goed voor de portemonnee.'

Menno

Inhoud

Friesland	4
Babynieuws	6
Barbecue na de Midzomerrit	7
Motorweekend 2019	7
Reisje Noorwegen van 2 t/m 11 Augustus 2018	9
Elektrische Harley?	13
Ketting smeren	14
Programma 2018	14

Op de voorpagina

Deze foto is door Fred gemaakt tijdens een reisje door Noorwegen, waarover je in dit blad meer kunt lezen. De pas in kwestie heet Trollstigveien (Trollenroute).

Friesland

Omdat we beiden op de dag van de Midzomerrit met vakantie waren en we de mogelijkheid om weer eens in het heerlijke Friesland te rijden niet wilden missen, besloten Jibbe en ondergetekende om op vrijdag 31 augustus alsnog af te reizen naar het noorden.

We hadden afgesproken bovenaan de oprit van Apeldoorn Noord op de A50. Ik was er als eerste, maar echte parkeergelegenheid is daar niet, zodat ik mijn motor maar even op de bermrand van de vluchtstrook parkeerde. Zelf bleef ik uit veiligheid maar wat verder in de berm tot Jibbe er zou zijn.

Dat zul je dan altijd zien: prompt passeerde een politieauto. De agent wees mij er op dat je daar niet mag parkeren, maar omdat het maar voor een paar minuten zou zijn en ik zelf wel veilig stond, zag hij het door de vingers en kreeg ik geen bekeuring. Hij bleek ook motorrijder te zijn en dat scheelt.

We reden via Zwolle, Kampen en Emmeloord naar Lemmer, waar we de snelweg verlieten. Jibbe had een eigen versie gemaakt van de Midzomerrit en we koersten via kleine weggetjes naar Sloten, waar we een koffiestop hielden. Heerlijk in de zon op een terras aan een gracht die onderdeel is van de Elfstedentocht. Hoe klein ook, Sloten is een stad.

Vervolgens reden we zo dicht mogelijk langs de dijk naar Stavoren voor een foto van het Vrouwtje van Stavoren. Daarna Hindeloopen en voor de lunch streken we neer op het horecaplein van Workum. Daarna brachten we nog een kort bezoek aan het Jopie Huisman-museum.

Jopie Huisman woonde er vlak in de buurt en hij was handelaar in lompen en oude metalen. Hij begon die spullen te schilderen en bleek als autodidact een groot artistiek talent te hebben. Het museum is een eerbetoon aan de beroemde inwoner van Workum. Via dorpjes met nauwelijks uitspreekbare namen (alle plaatsnamen staan zowel in het Nederlands als in het Fries vermeld) kwamen we in Bolsward, waar Jibbe even een familielid begroette. Door naar Sneek, waar we stopten bij de beroemde Waterpoort, het bekendste gebouw van de stad.

Uit puur jeugdsentiment reden we vervolgens om het Sneekermeer heen naar Terherne, ook wel bekend als het Kameleondorp. Hier zouden alle verhalen uit de boeken van schrijver Hotze de Roos zich hebben afgespeeld. Leuk om eens te ervaren als je zoals ik de boeken in je jeugd hebt verslonden.

Daarna reden we nog steeds secundair terug via Joure naar Lemmer voor de laatste stop van de dag. Aan de haven genoten we in de zon van een alcoholvrij biertje. De motoren stonden op het plein er tegenover te wachten.

Daarna was de middag al ver op streek en besloten we de snelweg op te zoeken na een mooie dag in het prachtige Friesland.

Joost van Blokland.

Toelichting bij de foto's:

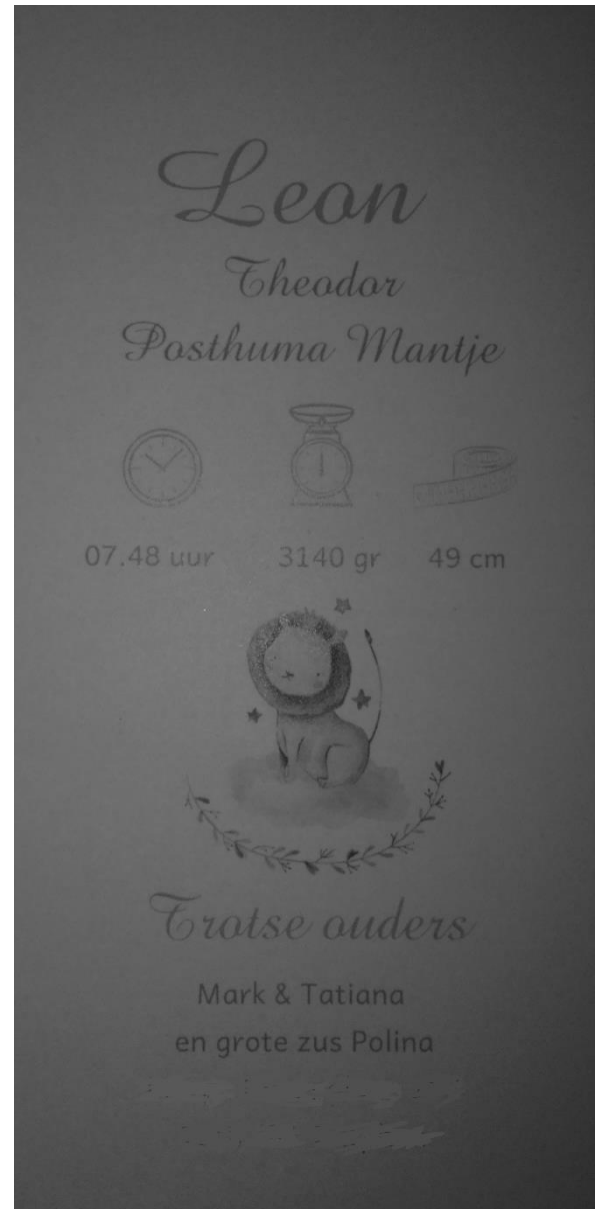
Foto 1 is het gemeentehuis van Sloten en hierboven staat de Waterpoort van Sneek. Het visje hieronder vind je in Stavoren.

Babynieuws

Een tijdlang was dit een vaste rubriek in het blad, maar het is even stil geweest. Maar nu is er dan toch weer onvervalst babynieuws!

Mark en Tanya hebben een zoon gekregen en Polina een broertje. Leon heet het kleine ventje, dat op 5 september 2018 is geboren.

Gefeliciteerd familie Posthuma Mantje! En het bestuur kan alvast een krentenwegge gaan bestellen.

Barbecue na de midzomerrit

De midzomerrit op 11 augustus heb ik moeten missen. Toen er werd gestart stond ik nog een tent in te pakken in het zuiden van het land. Maar na de reis en het uitpakken van de auto, wassen van de gebruikte kleding en het opbergen van kampeerspullen was ik nog wel op tijd voor de jaarlijkse barbecue.

Met 23 deelnemers was deze voor een evenement midden in het vakantie seizoen prima bezocht. En de weergoden waren ons net als een groot deel van de zomer ook deze dag goed gezind. Dus ik hoefde die avond niet gelijk weer een tent op te bouwen.

Mark had die middag al de zware taak volbracht om de barbecue en al het vlees in ontvangst te nemen, die Van Hunen netjes volgens afspraak kwam bezorgen. Zelf nam ik dus, samen met Peter Nijenhuis, de bardienst voor mijn rekening. En zo had de hele evenementencommissie een taakje.

Het bleek een goedgevulde koelbox. Nu verwacht je bij een motorvereniging best grote eters, maar dit kregen we toch niet op. Gelukkig ging onze grillmeester van de avond, Peter Meerman, de volgende dag nog eens aan de slag met vuur en grilltangen. Voor de bewezen diensten hebben we hem nog wat vlees meegegeven. Ook enkele anderen wisten gelijk wat ze de volgende avond zouden eten.

Namens de evenementencommissie wil ik alle aanwezigen bedanken voor de gezellige avond. Volgend jaar weer!

Menno

Motorweekend 2019

Na een geslaagd motorweekend in juni van dit jaar zijn de voorbereidingen voor het volgende alweer aan de gang. Alle leden zijn geïnformeerd over het weekend dat we van 14 tot en met 17 juni 2019 gaan houden in Manderscheid, bij het bij velen bekend hotel Am Ceresplatz.

Er hebben zich weer ruim 30 leden aangemeld, waarmee het weekend onveranderd populair blijkt. Fijn, daar doen we het voor!

Joost en Menno

HAAL JE MOTOR RIJBEWIJS!

Neem een proefles of kies direct voor reguliere lessen of een pakket van **Verkeersschool Voskamp**.

VERKEERSSCHOOL VOSKAMP

Meer weten? Bel **0575 - 54 30 44**
of kijk op **www.verkeersschoolvoskamp.nl**

Verkeersschool Voskamp verzorgt al 50 jaar uitstekende rijopleidingen, met een slagingspercentage ver boven het landelijk gemiddelde. Bij ons ga je verantwoord en veilig de weg op en haal je in je eigen tempo je rijbewijs.

Reisje Noorwegen van 2 t/m 11 Augustus 2018

Op speciaal verzoek maak ik een verslagje van de wederwaardigheden van Udo, Rob en mijzelf, helaas heb ik geen aantekeningen gemaakt, dus ik moet hier en daar gebruik maken van wat dichtertelijke vrijheden.

Op het MTC weekend vroeg UDO me of ik zin had om met hem en Rob naar Noorwegen te gaan. Ik moest even overleggen met het thuisfront, dat zat naast me, dus ik ging al snel akkoord.

Noorwegen is bijna 8 keer zo groot als Nederland en heeft ongeveer 1/3 van ons aantal inwoners. Dus voor onze begrippen is het nogal leeg en dankzij de olie- en gasinkomsten zijn ze nog aardig rijk ook. Minder dan 4% van het land is gecultiveerd. Noorwegen is zoals bekend bergachtig en de hoogste toppen, zijn de Galdhøpiggen van 2469 en de Glittertind van 2454 meter. De bergen en de plateaus worden afgewisseld door vruchtbare valleien, en door snelle rivieren. Bijna alle elektriciteit in het land wordt geleverd door waterkrachtcentrales.

We hadden wat routes in "Truus" gezet als richtlijn, waar we vanaf konden kijken en dat dus ook altijd deden. Ondanks dat je bijna nergens harder dan 80 km/uur mag en kan schiet je toch aardig op en kun je op een dag nog aardige afstanden afleggen omdat er niet al te veel verkeer is.

De 1e dag naar Denemarken, was het bloedverziekend heet, een graadje of 38 en in de file bij Hamburg is dat niet fijn. Aan het eind van de middag hadden we in Aabengaa aan een Deense Fjord al snel een hutje gevonden. Bij een wandeling naar het water liepen we verkeerd, een doodlopend pad in, waar een aanhanger geparkeerd stond. Vrij snel kwam er mensen op ons af die duidelijk maakten dat dit privé terrein was en dat het niet de bedoeling was dat we die aanhanger meenamen. Zo zie je maar, ook in Denemarken zijn die buitenlanders niet te vertrouwen.

De volgende dag zijn we naar de veerboot naar Kristiansand gereden en omdat we nogal vroeg waren, zijn we even wat wezen drinken in het centrum van het altijd spannende Hirtshals. Tot onze verbazing kwam er ineens een groep Vikingen aangemarcheerd, hoewel marcheren kun je het niet noemen, eigenlijk was het een ongeregeld zootje, maar dat zal toentertijd niet anders zijn geweest.

In Kristiansand aangekomen zijn we vrij snel binnendoor richting de enige vooraf geboekte camping gereden. We hadden meteen een "spannende" gravelweg te pakken die door een kloof langs een wilde stroom liep. Het was een verrassend mooi stuk, dat we daar niet verwacht hadden. De Solstrand Camping bleek een plaats te zijn waar geloofsgenoten elkaar ontmoeten en waar strikte regels gelden, zoals geen alcohol. Gelukkig kon Udo zijn fles Wodka onder zijn trui verbergen zodat we toch een opkikkertje konden nuttigen buiten aan een picknicktafel, waar we tot diep in de nacht, een uur of elf, mensen wakker hebben gehouden. Bij een tankstation was Rob zijn creditcard verloren, die heeft hij uiteraard onmiddellijk geblokkeerd en 's avonds bleek deze in een broekzak te zitten.

Op de 3e dag zijn we grotendeels de kust gevolgd tot in Stavanger, een mooie route met erg veel mooie uitzichten en bij een hotel genaamd Utsikten hebben we een bakje koffie gedronken en genoten van de utsikten (foto rechts).

In het pittoreske Flekkefjord hebben we een pizza soldaat gemaakt, je bent in Noorwegen nietwaar.

Het hutje hiernaast in Stavanger is een mooi voorbeeld van de hutjes waarin we overnachten hebben. Gelukkig zijn we geen van 3-en snurkers, of stokdoof, dus we sliepen meestal al roosjes. We stonden elke ochtend om een uur of half acht op, ontbeten en zaten om een uur of negen weer op de motor. Meestal zit er in de hutjes ook een keukentje, dus we waren er al snel aan gewend om een potje te koken. Rob had wat "Adventure Food" gekocht en dat gedroogde voedsel was vaak een uitkomst, als ontbijt en als avondeten.

De 4e dag leidde via de mooiste vergezichten over fjorden, hoogvlaktes en gletsjers naar diverse watervallen, waarvan de beroemdste de dubbele Låtefoss is. Bij de Camping zijn we een klein knus restaurantje binnengegaan waar we een pannenkoek(je) hebben genuttigd en omdat er geen dessertkaart was hebben we vanwege de honger er nog een zoete versie achteraan besteld en weggespoeld met een biertje.

Op de 5e dag stond eigenlijk Bergen op het programma, maar omdat het daar zo'n 360 dagen per jaar regent, en dat was die dag niet anders, besloten we om langs de Hardangervida, te rijden richting Geilo en Flåm. De Hardangervida is een hoogvlakte van 10,000 km² waar Amundsen, de poolreiziger, geoefend heeft voor zijn trip naar de Zuidpool, die hij als eerste heeft bereikt.

De uitzichten zijn werkelijk prachtig op de weg naar Geilo als het mooi weer is, weet ik uit ervaring, maar helaas miezerde het de hele weg naar Geilo en we hebben dus erg weinig van de vergezichten gezien. Udo vond het tijd worden om verder te gaan via spannende routes aangegeven door zijn "Truus". Het 1e spannende weggetje leek wel aardig, totdat het een steil en diep uitgesleten karrenspoor werd waar ook nog eens delen van waren weggespoeld. Ik gleed daar weg, mijn motor viel en bleef hangen op het hoge middendeel van het weggetje. Ik kon de motor rechtop zetten, maar stond overdwers en kon niet meer weggkomen. Udo kwam terug om te helpen, maar het eerste wat dat jong deed was een foto maken. Ik kon hem wel wurgen, want naast krassen op de, net 2 weken in mijn bezit zijnde motor en het feit dat ik niet kon weggkomen, liep ik een flinke deuk in mijn ego op en dan staat er zo'n snor een beetje te grijnzen. Ik moet toegeven dat Udo gelijk kreeg met zijn opmerking dat ik er later wel om zou kunnen lachen en hem dankbaar zou zijn voor de foto. Bij deze dan voor het nageslacht.

De route naar Flåm ging voor een groot deel over een hoogvlakten waar je kwam door via een stuk of wat spiralende tunnels, één zelfs met een rotonde, te klimmen en ook zo weer naar beneden te rijden. Maar ook daar weer een prachtig landschap, na elke bocht is het landschap weer anders. Hiernaast het uitzicht op Vasslygvatnet en Aurland in de verte.

Flåm is een toeristisch plaatsje waarvandaan de steilste spoorlijn, zonder tandradere, ter wereld vertrekt en ligt een eind in het binnenland aan het einde van een arm van de Sognefjord en is dus uitermate geschikt om met een cruisschip te bezoeken. Bizar hoever die fjorden het binnenland in steken. Het was nog even zoeken naar een hutje, vanwege het hoogseizoen en de locatie aan de Sognefjord, maar uiteindelijk vonden we er een met een groter keukentje en zelfs een aparte wc/wasruimte. We hebben we eigenlijk alleen die dag een paar campings moeten bezoeken om een hutje te vinden.

Het sanitair is overal voorzien van toiletpapier, dus ons toiletpapier bleef ongebruikt in de topkoffer plaats innemen en we hoefden niet met zo'n rol over de camping te banjeren. Nog

even afgezien van het feit dat de meeste campings in Noorwegen kleinschalig zijn en je dus niet al teveel mensen tegenkomt.

Op de 6e dag hadden we 3 doelen, Lom, Geiranger en de Trollsigveien, vindbaar op alle folders over Noorwegen. Vlak na vertrek werd ons tempo gedrukt door 2 keer tunnelwerkzaamheden, met een oponthoud van elke keer een half uur, dat mocht de stemming niet drukken, het was lekker weer en we hadden een prachtig uitzicht over de Lustrafjord. Op weg naar Lom reden we over een hoogvlakte met geweldige stuurweggetjes en weer van die mooie landschappen met

bergen, sneeuw en gletsjers. Bij een uitzichtpunt (hierboven) hebben we kennis gemaakt met Chinese bezoekers, waarbij de dames een beetje zenuwachtig en giechelend werden omdat Udo hen uit dankbaarheid een kusje wilde geven. Ze hadden ons op de foto gezet.

Bij Lom aangekomen hebben we genoten van een echt Noorse Lunch met veel vis, en uiteraard hebben we daar de lokaal wereldberoemde Stafkirke bezocht, helaas mochten we er niet in, er was geloof ik net een dienst gaande.

Op weg naar Geiranger weer zo'n vervelende slingerweg maar met een mooi uitzichtpunt op Geiranger, waar dezelfde cruiseschepen lagen die we ook al in Flåm waren tegengekomen. Na Geiranger een slingerweg omhoog, ja het wordt saai, met helaas wat veel campers maar we zijn toch maar gestopt om wat foto's te maken van Geiranger, de bijbehorende fjord en de minuscule cruisescheepjes. Het geslinger was nog niet afgelopen, want na met de veerpont een fjord overgestoken te zijn reden we door een langzaam maar zeker omhooggaande weg die eindigde toen we de Trollstigveien bereikten en steil naar beneden reden. Het was de hele dag helder, dus overal prachtig uitzicht.

De Trollstigveien is een beetje te vergelijken met de Stelvio vanuit Bormio, met wat minder bochten maar landschappelijk mooier en minder druk met een waterval die verschillende keren overgestoken wordt. Onder aan de Trollstigveien hebben we meteen een hutje gearresteerd en daar kwam ik er achter dat ik mijn toiletta's in het huisje bij Hafslø had laten liggen. Maar we hebben genoten van een door Udo bij een kampeergroep geritseld biertje. Het kampwinkeltje had geen bier, alleen souvenirs met trollen.

De bedden waren nieuw met een te smalle lattenbodem, waarvan de latten niet vast geschroefd waren. Rob zakte er 's ochtends doorheen, gelukkig was ik net uit het onderste bed gestapt. Op de 7e dag gingen we langzamerhand richting het zuiden. Het eerste stuk was wat saai, qua sturen, de temperatuur was rond de 5 graden. In the "middle of nowhere" stond een supermarkt waar ik scheerspullen, tandpasta e.d. kon aanschaffen.

Na de lunch gingen we verder over spannende weggetjes. In dit geval kwamen we heel snel bij een slagboom met een automaat en door daar een creditcard in te steken ging de slagboom open en reden we kort daarna een gravelweg van een km of 40 lengte op. Helaas begon het te miezeren waardoor het oppervlak van de weg wat glad werd en het uitzicht minder. Neemt niet weg dat het een van de meest memorabele wegen was waarover we gereden hebben. De slagbomen aan de andere kant gingen keurig open bij onze aankomst en toen reden we via een hoofdweg naar Leira. Het weer werd steeds slechter en we reden door de pijpenstelen en zelfs potdichte mist een wintersportplaatsje binnen en hebben daar wat gedronken en toen de mist opgetrokken leek zijn we verder gereden.

Bij de Leira camping aangekomen was het droog en scheen de zon weer. Daar kwam Udo tot de ontdekking dat hij zijn telefoon vergeten was in het restaurantje een km of 40 terug de bergen in. We hebben Udo gebeld, de vriendelijke "gotik" eigenaresse nam op en beloofde op de telefoon te passen totdat Udo gearriveerd was. Zo'n drie kwartier later belde Udo ons met de mededeling dat het nog wel even kon duren want het water kwam met bakken uit de hemel. Hij bevond zich daar in aangenaam gezelschap, dus we maakten ons niet ongerust en genoten inmiddels van het zonnetje.

De 8e dag hebben we gebruikt om via mooie wegen, ook gravel, om Oslo heen Zweden een eind in te rijden. In Halden net op de grens hebben geluncht en een flink eind Zweden in kwamen we op de Ursands camping aan. De campings in Zweden waar wij kwamen waren grootschalig, maar ook hier voorzien van vriendelijk personeel en zelfs drie elanden.

Over de 9e dag valt niet veel te vertellen, het weer was redelijk en we waren aan het eind van de middag op de Malmö camping, vlak bij de indrukwekkend brug/tunnel over de Sont naar Denemarken. Die wilden we voor de statistieken toch eens berijden. We hebben onbedoeld ook een groot deel van de buitenwijken van Malmö gezien. De volgens "Truus" aanwezige camping was inmiddels overwoekerd door flatgebouwen in aanbouw. Een Nederlands sprekende Deen op de camping raadde ons aan om na de Sont de pont te nemen van Rodbyhavn naar Puttgarden in Duitsland.

Op zaterdag de 10e dag gingen we de brug over Denemarken in. De stront woei van de dijk en dan geniet je op zo'n brug niet echt van het uitzicht. Wij dachten het beter te weten dan de Deen en namen de brug over de Grote Belt en kwamen erachter dat je ook daar een fikse tol moet betalen. Bovendien begon het voor Kolding te stortregenen, woei het ook behoorlijk en bleek dat ook in Denemarken bij erg slecht weer lange files ontstaan o.a. door ongelukken. Pas bij Hamburg waar we om circa half zes voorbij waren werd het weer beter. Vooral Rob en ik wilden door naar huis omdat we 's maandags weer op het werk verwacht werden en dachten op zondag te kunnen uitrusten van de in prettig gezelschap uitgeoefende mooie, plezierige en intensieve reis. We waren om een uur of tien 's avonds moe maar voldaan, zoals dat heet, thuis en konden zondag op het gemakje uitslapen uitpakken en uitrusten.

De bochtige of spannende weggetjes die "Truus" aangeeft leiden vaak over heel mooie en vooral ook aangenaam rustige stuurweggetjes. Echter het vermijden van onverharde wegen op "Truus" werkt in Noorwegen niet, je komt gewoon op gravelwegen terecht die meestal, ook in de regen goed te berijden zijn. Je moet bij het volgen van de spannende "Truus" routes ook oppassen dat je niet van de hoofdweg afgaat, door een dorpje met veel drempels rijdt en dan weer op de hoofdweg uitkomt.

Noorwegen is echt prachtig, en we hebben in de korte tijd die we daar waren veel moois gezien, maar waarschijnlijk ook veel moois gemist. Bijna elke weg is mooi en bochtig en de landschappen veranderen bij elke bocht. Het land is wat duurder dan Nederland, maar met zijn 3-en vielen de kosten van de hutjes nogal mee. De hutjes hebben we niet van tevoren hoeven te boeken, we vonden elke dag wel vlot een hutje met hulp van Truus. De hutjes in Zweden waren een stuk duurder, maar daar betaalden we ook voor alle faciliteiten die er waren op die grote campings en waar wij geen gebruik van hebben gemaakt.

Udo en Rob bedankt voor het aangename en humorvolle gezelschap en de mooie reis die we gemaakt hebben.

Groeten van Fred.

Elektrische Harley?

Leuk artikel uit de Telegraaf van 18 augustus 2018

Het aantal elektrische motorfietsen in Nederland is de laatste drie jaar verdubbeld en Harley-Davidson liet onlangs weten volgend jaar met een exemplaar op stroom te komen. Is de e-motor dan eindelijk doorgebroken?

Door Amir Andriessse

Het is nog te vroeg om van een doorbraak te spreken. De verdubbeling in verkoopcijfers is leuk, maar met nog geen zeshonderd stuks is het aantal e-motoren op de vaderlandse wegen te verwaarlozen. De aankondiging van Harley-Davidson om in 2019 met een e-bike te komen, zal een en ander wellicht in een stroomversnelling brengen, denkt Eddie de Vries, hoofdredacteur van motormagazine *Moto73*. „Het is misschien niet dé grote doorbraak, maar Harley-Davidson is wel de eerste traditionele motorfabrikant die met een volwassen elektrische motor komt. Het merk wil hiermee ook laten zien dat het vooruitstrevender is dan veel mensen denken. Ik denk dat andere grote namen nu wel zullen volgen.”

Het kan snel gaan. Was een volledig elektrische auto een jaar of vijf geleden nog een rariteit, nu kijkt niemand er meer van op. Maar een motor op stroom, da's toch wat anders. Een motorfiets is immers méér dan alleen een vervoermiddel; een statement, een verlengstuk van je identiteit. Bovendien moet-ie grommen. Daarmee hebben we de voor veel motorrijders grootste dealbreaker van de e-motor te pakken: hij maakt geen geluid. Ja, je hoort de elektromotor een beetje zoe-men, maar dat is natuurlijk niets vergeleken met het onmiskenbare boeke-boeke van een grote Harley-V-twin. Toch is dat volgens De Vries geen onoverkomelijk probleem. „Je kunt die stilte ook zien als een pluspunt. Je gaat er anders door rijden, kalmer, minder opgejaagd. En met een elektrische motor kom je op andere plekjes, bijvoorbeeld op dijkjes waar je je anders toch wat bezwaard voelt om de herrie.”

De kleine actieradius is een groter probleem. Wie op een elektrische motor rijdt, zal z'n dashboard angstvalliger in de gaten houden dan een benzinerijder. De reikwijdte kan namelijk nogal fluctueren. Je rijdt je straat uit en de boordcomputer geeft aan dat je nog 80 km kunt rijden. Niks aan de hand. Maar dan draai je de snelweg op, knalt er even een tussensprintje tegen-aan, voegt in en rijdt lekker met het verkeer mee. Je kijkt op het schermpje en schrikt je rot. Van die 80 km zijn er nu nog maar 30 over. En dan krijg je *range anxiety* – reikwijdtestress. „Ja, dat is een dingetje”, vindt ook De Vries. „Je kunt met een elektrische motor meestal nog geen 200 kilometer rijden voor hij weer vrij lang in het stopcontact moet. Dat is prima voor woon-werkverkeer, maar voor een toertocht of een vakantie moet je dan eigenlijk een tweede motor hebben. Op benzine.”

Voorlopig zal de elektrische motorfiets dus nog wel een nicheproduct voor groene *early adopters* zijn. De stap van Harley-Davidson zal echter zeker bijdragen aan een snellere acceptatie. En dat niet alleen. „Volgend jaar begint de MotoE World Cup, een raceklasse met elektrische motoren als bijprogramma van de MotoGP. Dan ziet het grote publiek, allemaal motorliefhebbers, ook wat er mogelijk is.” En uiteindelijk zal ook de meest verstokte motorrijder wel móeten overstappen op stroom. Vanaf 2030 mogen er immers geen nieuwe auto's met verbrandingsmotor meer worden verkocht en die regel zal ongetwijfeld worden doorgetrokken voor motorfietsen. Eén ding is zeker: tegen die tijd zal het nu al heel diverse aanbod (zie kader) alleen maar groter en leuker zijn. ●

**Alle ogen gericht op e-motor van
Harley-Davidson**

Ketting smeren

Bij motoren met een ketting – en dat zijn de meesten – moet de ketting regelmatig worden gesmeerd. Belangrijk dus om iedere paar honderd kilometer even de ketting van nieuwe vetigheid te voorzien, want anders ben je zo door je kettingset heen en komt er weer een nieuwe set van pakweg 300 euro op de rekening van de eerstvolgende beurt te staan.

Het gemakkelijkst is natuurlijk een spuitbus, waarmee je snel en eenvoudig de ketting kunt insprayen, maar dat is een dure hobby. Zo'n bus kost ongeveer 15 euro en is na een keer of tien gebruik aan vervanging toe. Ik gebruikte zeker twee bussen per seizoen op ongeveer 7000 afgelegde kilometers.

Toen de spuitbussen nog niet in zwang waren, moest de ketting ook worden gesmeerd en dat gebeurde met een pot vet en een kwast. Heel eenvoudig. Gewoon zorgen dat het vet niet te koud is en dan met een harde kwast opbrengen. Werkt perfect en je kunt precies zien waar je bent geweest en hoeveel vet je hebt opgebracht.

Toegegeven, het is een paar minuten meer werk, maar daarmee bespaar je wel veel geld. Ik heb drie jaar geleden een pot Motorex Kettingvet Wit besteld voor ongeveer 35 euro. Daarmee onderhoud ik de ketting van mijn motor sindsdien en na drie seizoenen ben ik zo'n beetje op de helft van de pot. Die pot heeft een binnendeksel, waarmee je het vet prachtig kunt doseren. Tel uit je winst dus. Ik gebruik de Motorex alleen als ik thuis ben. Voor de meerdaagse tochten zit er een spuitbusje in de tanktas.

Joost van Blokland.

Programma 2018

Oktober

Vrijdag 5 oktober	20 uur	Club-/Thema-avond
Zondag 14 oktober		Teamworkrit
Zondag 21 oktober	10 uur	Bokkenrit

November

Zaterdag 10 november	11 uur 17.30 uur	Herfstrit en Stamppottenbuffet
Vrijdag 23 november	20 uur	Clubavond

December

Zaterdag 15 december	20 uur	Kerstborrel
----------------------	--------	-------------

Kom voor
een proefrit
naar Zelhem

- ZOMERS 6 DAGEN GEOPEND,
KIJK OP DE WEBSITE
- MODIEUZE KLEDINGSHOP
- VERHUUR MOTOREN
- DESKUNDIG ADVIES
- 4400 MP MOTORPLEZIER
- NAVIGATIE EN NAVIGATIE
CURSUSSEN
- PROEFRIJ OP DE NIEUWSTE
MODELLEN

MotoPort Zelhem
Brinkweg 15a Zelhem
0314 62 18 49

Dealer van BMW, Honda, Yamaha, Suzuki, Kawasaki, Peugeot en Zero

www.motoportzelhem.nl

We've got more in store

Teamwork

VERKEERSSCHOOL

www.verkeersschoolteamwork.nl
www.bergtrainingopdemotor.com

Waar wacht je nog op...

Reserveer nú je proefles.

Natuurlijk bij Verkeersschool Teamwork!

Info/opgaaf: Johan 06-42966441.

**MTC Bicyclette
is aangesloten bij:**

**LID VAN
KONINKLIJKE
NEDERLANDSE
MOTORRIJDERS
VERENIGING**

<https://twitter.com/mtcbicyclette>

<https://www.facebook.com/mtcbicyclette>

WWW.MTC-BICYCLETTE.NL